

U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců JUDr. Petra Polácha a Mgr. Petra Šebka v právní věci **žalobce: JaroNet, s. r. o.**, se sídlem Kapinusova 1093, Jaroměřice nad Rokytnou, zastoupeného Mgr. Lubomírem Kazdou, advokátem se sídlem Půtova 3, Praha 1, proti **žalovanému: Český telekomunikační úřad**, se sídlem Sokolovská 219, Praha 9, o žalobě na ochranu proti nečinnosti,

t a k t o :

Žaloba **se postupuje** Městskému soudu v Praze.

O d ů v o d n ě n í

Žalobou podanou u Krajského soudu v Brně se žalobce domáhá ochrany před nečinností Českého telekomunikačního úřadu, odboru pro Jihomoravskou oblast, který se nachází v Brně. Z toho žalobce dovozuje místní příslušnost Krajského soudu v Brně.

Zdejší soud je však názoru odlišného.

Podle § 7 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění účinném od 1.1.2012 (dále jen „s.ř.s.“), je k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany.

Podle § 7 odst. 5 s.ř.s. není-li soud, u něhož byl návrh (žaloba) podán, k jeho vyřízení místně příslušný, postoupí jej k vyřízení soudu příslušnému.

Za správní orgán lze považovat orgán moci výkonné, orgán územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobu nebo jiný orgán, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.]. Organizační složka správního orgánu může být správním orgánem pouze tehdy, svěřuje-li jí právní předpis určité samostatné rozhodovací pravomoci (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 7. 2008, sp. zn. 3 Ans 8/2008).

Jednotlivé odbory Českého telekomunikačního úřadu takové postavení však nemají. Český telekomunikační úřad byl zřízen zákonem č. 127/2005 Sb., o elektronických

komunikací a o změně některých souvisejících zákonů, jako ústřední správní úřad pro výkon státní správy ve věcech stanovených zákonem, včetně regulace trhu a stanovování podmínek pro podnikání v oblasti elektronických komunikací a poštovních služeb. Tento zákon nepředpokládá existenci odborů Českého telekomunikačního úřadu a nesvěřuje jim tak žádné samostatné rozhodovací pravomoci ani nevymezuje jejich působnost. Ani další zákony upravující oblast činnosti Českého telekomunikačního úřadu (např. zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů, zákon č. 206/2005 Sb., o ochraně některých služeb v oblasti rozhlasového a televizního vysílání a služeb informační společnosti, zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele) nepředpokládají žádnou pravomoc jednotlivých odborů Českého telekomunikačního úřadu, neboť zmiňují pouze Český telekomunikační úřad.

Skutečnost, že u žalovaného existují odbory, které fakticky působnost žalovaného realizují, je zmíněna ve statutu Českého telekomunikačního úřadu, kde je v čl. 4 uvedeno, že se úřad člení na jednotlivé odbory a samostatná oddělení. Z organizační struktury žalovaného pak plyne, že odbory pro oblast jihočeskou, západočeskou, severočeskou, východočeskou, jihomoravskou a severomoravskou jsou dislokovaná pracoviště umístěná mimo Prahu.

Odbory Českého telekomunikačního úřadu jakožto organizační dekoncentrované regionální složky tak jednají a vykonávají činnost jménem Českého telekomunikačního úřadu, a proto o nich nelze uvažovat jako o samostatných správních orgánech, které by byly nadány rozhodovací pravomocí.

Na základě výše popsaných úvah dospěl zdejší soud k závěru, že za orgán, který tvrzenou nečinností zasáhl do práv žalobce (§ 7 odst. 2 s. ř. s.), nelze považovat odbor pro Jihomoravskou oblast Českého telekomunikačního úřadu, který se nachází v Brně, nýbrž samotný Český telekomunikační úřad, se sídlem v Praze, Sokolovská 219; předmětem řízení před správním soudem má být otázka jeho nečinnosti. Vzhledem k tomu je místně příslušným Městský soud v Praze a nikoli zdejší soud, kterému byla adresována žaloba. Jak již uvedl Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 15. 2. 2012, sp. zn. 6 Ads 15/2011, pro určení místní příslušnosti správního soudu ve smyslu § 7 odst. 2 s. ř. s. je stěžejní sídlo správního orgánu; umístění jeho organizačních útvarů (poboček, odborů, pracovišť) není rozhodující.

Krajský soud v Brně tedy v souladu s § 7 odst. 5 s.ř.s. rozhodl o postoupení žaloby místně příslušnému Městskému soudu v Praze.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na

sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 9.5.2013

JUDr. David Raus, Ph.D., v.r.
předseda senátu